

גברי
ואורנה
בנאי
מטיחים
האשמות
והשמצות
במלחמה
על
ילד זה

ההטר
בבית

כמעט מדי ערב עולה גברי בנאי נמוך הקומה ועקום הרגליים על הרמה, ויחד עם שני חבריו ללהקת הגשש החיוור, ישראל ("פולי") פוליאקוב וישעיהו ("שייקה") לוי, גורם לקהל הצופים לצחוק עד דמעות או עד לשאגות פרועות.

גברי, הצעיר (29) בששת האחים בנאי, שארבעה מהם הם שחקנים (החמישי הוא שופט והשישי סקיד בכיר) ולאחות אחת, אינו ליצן או מוקיון. הדמות אותה הוא מגלם כמעט תמיד בשלישיית הבידור, שהפכה לחלק מן הפולקלור הישראלי, היא דמותו של הג'חש בן דמות היגון, האומלל הנצחי והמסכן הכרוני. ודווקא הבעת המסכנות על פניו של גברי בנאי, בעל הקול הערב, היא ההופכת אותו לחביב שבשלישייה.

השבוע לא היה גברי בנאי צריך להעמיד פני אומלל. הוא היה כזה. העתור נות, שהתייחסה אליו עד כה רק במאמרי הביקורת הנלהבים של המבקרים על הצגות הגשש החיוור, הציגה אותו השבוע בכותרות ענק כמי שמנהל מסיבות חשיש לאילי הבידור, וכמי שמתמכר לסמים ור' לנשים.

גילויים סנסציוניים אלה לא היו כמוכן פרי חקירה עתונאית, גם לא תוצאה של פעילות משטרתית. הם היו פשוט קטע מקרב משפטי-משפחתי, המתנהל בעצם ימים אלה בין גברי לבין גרושתו. מבלי להרבות להתייחס לעצם הפרשה הטראגית, או לבדקה, מיהרה העתונות להרשיע את גברי בנאי מבחינה ציבורית כהולל, מוסקר וחסר מוסר.

מאחורי הכותרות הסנסציוניות, שעוררו את סקרנותם של כל מעריצי הגשש החיוור, הסתתר סיפור עצוב, אך בלתי יוצא-דופן. כמוהו ניתן למצוא כל יום לעשרות ביד מסדרונות בתי-הדין הרבניים בישראל. זהו סיפורה של משפחה הרוסה, סיפור אהבה המסתיים במלחמה מכוערת.

„בהריון

נשארתי לבד”

התונתם של גברי בנאי ואורנה שיק שנערכה במסעדה קאזה דל-טולו ב-1968, היתה חגיגה ברהמית אוספינינית. היא היתה סיום לרומן ממושך שנמשך כשנה וחצי בין השניים.

גברי הכיר את אורנה כשהיתה עוזרת לעורכת סרטו של אפרים קישון ארבינקא. סיפרה אורנה: „ראיתי את גברי לראשונה

תוך כדי עריכת הסרט. הוקסמתי ממנו מיד. ביקשתי מאחיו, יוסי, שיכיר לי אותו. יוסי אמר לי אז: „אין לך סיכוי אצלו, יש לו חברה.“ כאשר עשיתי את הצעד הראשון להכירותנו, הוא התנהג בכיישנות ירושלמית אוספינית.

גם הוריה של אורנה התנגדו תחילה לנשואים. העובדה שהחתן המיועד שלה הוא שחקן מפורסם ומצליל, ושחשבוני ה' בנק שלו שמן הרבה יותר מאלה של מי שנראו להם כחתנים אשכנזים טובים, לא השפיעה על ההורים. החתונה נערכה ללא חסכמתם, והם חשליעו עם הנשואים מאוחר יותר.

„אני זוכרת שערב אחד, יום אחרי מלחמת ששת הימים, יצא לנו לחיות יחד בגי'ס סיור. היה חושך והיה שקט מסביב... יצאנו יחד כשנה וחצי עד החתונה. אני

הגששים המגורשים
 שונים, התגרשו ונישאו בשנית. שייקה אף התגרם במשך שנים רבות לשותפותם האמנותית ולאמרגנם